

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 13.	Utgitt 6 april.	1927
---------	-----------------	------

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av bykommune- 31 mars.
lovens § 43, siste ledd, approberes Ålesund bystyres vedtak av 20 januar og 24 februar 1927 om husleiereguleringens avvikling.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved oversendes 31 mars.
byggeforskrifter for Orkanger, d. d. approbert av departementet i henhold til bygningslovens § 89 ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924.

§ 1. I Orkanger må trebygninger ikke opføres med større høide til gesimsens overkant eller takspærrenes nedre ende enn 6,5 meter. Heller ikke må de gis fler enn 2 etasjer. I 2 etasjes trebygninger må ikke beboelsesrum av nogen som helst slags innres i kjeller eller på loft.

Trebygninger med tilliggende uthus må ikke innta større grunnflate enn 150 m.² og være adskilt fra nabogrunn med brandvegg eller en avstand der minst utgjør halvdelen av høiden av den mot nabogrunn vendende yttervegg regnet til dennes høieste punkt, dog minst 2,5 m.

§ 2. Eldre trebygninger der ikke oppfyller fordringene i § 1, må ikke påbygges eller undergis hovedreparasjon.

§ 3. Til taktekning tillates ikke anvendt takpapp. Heller ikke må der anvendes taksten som ikke av vedkommende departement er godkjendt som flatt taktekningsmateriale.

§ 4. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter, jfr. straffeloven av 22 mai 1902 § 339,2.

§ 5. Byggeforskriftene trer i kraft straks.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at 1 april.
departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. har stadfestet en av herredsstyret for Glåmsø herred, Sør-Trøndelag fylke, den 27 desember 1926 og 12 mars 1927 vedtatt beslutning om politivedtekter for herredet.

Politivedtektene er sålydende:

1 april. § 1. På offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimlen av folk, skrik eller høirøstet tale, dans, lek, e. l., hvorved ordenen forstyrres, ferdselen hindres, eller veifarende forulempes. Kortspill og nytelse av rusdrikk er forbudt på og ved offentlige veier og plasser.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, adkomst, plass eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet.

§ 2. Kjelkerenning, skiløpning, skøiteløpning o. l. kan av politiet helt eller delvis forbys på nærmere bestemte veier.

§ 3. Sinte hunder skal holdes bundet. I løpetiden skal tisper holdes bundet eller innestengt.

§ 4. Lovlig opslåtte plakater og kunngjørelser må uvedkommende ikke ødelegge. Ingen må skjemme gjenstander eller innretninger som er til offentlig nytte eller pryd, eller som støter til offentlig vei eller plass.

§ 5. Ingen må holde offentlige konserter, forevisninger eller forestillinger av nogen art, kirkekonserter undtatt, uten skriftlig tillatelse av politiet for hver gang. Konserten, forevisningen eller forestillingen skal være avsluttet innen kl. 1 (natt).

Den som vil holde offentlig dans, når dette drives som næring, må ha politiets tillatelse. Dansen må opphøre innen kl. 2 (natt).

Ingen må gå omkring i herredet og musisere, gjøre kunster, holde forestillinger, drive karusell, skytebane eller lignende uten politiets tillatelse. Sådant tillatelse skal alltid knyttes til en bestemt person. Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles. Den eller de som får sådan tillatelse, er ansvarlig for ordenens oprettholdelse.

§ 6. For hver offentlig dans, konsert, forevisning eller forestilling betales forskuddsvis til herredskassen fra kr. 5,00 til kr. 100,00 efter politiets bestemmelse.

§ 7. Ved alle offentlige sammenkomster kan politiet være til stede og det kan påby opphør når som helst, om det finnes påkrevet.

§ 8. På kirkegård må ingen lek, støy eller annen upassende opførsel finne sted.

§ 9. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter efter straffelovens § 339,2.

2 april. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 har stadfestet Svolvær bystyres beslutning i møte den 21 mars d. å. om forandringer av § 1 i lukningsvedtekten av 11 juli 1925 og 16 april 1926 for utsalgssteder i Svolvær.

Paragraf 1 i vedtekten lyder i sin stadfestede form 2 april. således:

§ 1. «Utsalgssteder i Svolvær skal holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen i tidsrummet fra og med 1 mai til og med 31 januar og fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen i tidsrummet fra og med 1 februar til og med 30 april.

Utsalgssteder for frihandelsvarer og for tobakk, piper, pipesaker og spillkort samt for spisesjokolade og drops skal for såvidt de ikke driver annen handel, holde lukket fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen hele året.»

Forandringen trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved oversendes regler for brandvernets ordning i Måløy brand- og bygningskommune. 4 april.

§ 1. Måløy brandvern skal bestå av følgende avdelinger:

1. Vannverksavdelingen, 2. motorsprøiteavdelingen, 3. seilavdelingen, 4. rednings- og nedrivningsavdelingen, 5. ordensvernet

og har som ledelse:

brandchefen, brandchefens stedfortreder, brandmesteren.

§ 2. Vannverksavdelingen skal bestå av minst 40 mannskaper, blandt hvilke der uttas 1 formann og 1 næstformann for hver slangekjerre.

Motorsprøiteavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann, 2 strålemestre og minst 10 mannskaper.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Ordensvernet skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 5 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

§ 3. Med vannverksavdelingen skal der avholdes minst 1 øvelse hver annen måned året rundt (jfr. Brandkassens rundskrivelse av 29 november 1900).

Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelse minst 1 gang årlig.

Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandchefen finner dette nødvendig.

§ 4. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

4. april. § 5. Mannskaper plikter å møte til de av Brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytning til brandchefen.

5 april. Lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 april 1927 sålydende:

Kapitel 1.

Om innførsel og omsetning av brennevin.

§ 1. Brennevin må ikke innføres fra utlandet av andre enn staten eller selskap som Kongen gir rett til det, på de vilkår Kongen setter.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt staten, kan denne etter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis overta omsetningen. I så fall skal av nettoutbyttet 20 pct. tilfalle det fond til å bekjempe drikkeondet som Stortinget opprettet ved beslutning av 17 juni 1913. De øvrige 80 pct. tilfaller inntil videre det fond for uførhets- og alderstrygd som Stortinget opprettet ved beslutning av 5 august 1897.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt et selskap, kan dette etter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis gis rett til omsetning. Utbyttet til selskapets medlemmer må ikke overstige 6 pct. av den innskutte kapital. Resten av nettoutbyttet tilfaller de foran nevnte fond med de nevnte andeler. For øvrig gir vedkommende regjeringsdepartement nærmere forskrifter om selskapets virksomhet.

Blir selskapet opprettet som aktieselskap, kan aktielovens regler om valg av tillitsmenn og tjenestemenn og om fastsettelse av godtgjørelse for disse med Kongens godkjennelse fravikes ved bestemmelse i selskapets vedtekter.

For enkelte budgetterminer kan Kongen med Stortingets samtykke bestemme at nettoutbyttet, henholdsvis resten av nettoutbyttet, helt eller delvis skal tilfalle statskassen. Den del som ikke måtte tilfalle statskassen fordeles mellom de forannevnte fond med de i annet ledd fastsatte andeler.

§ 2. Frasett salg og skjenking som er tillatt i medhold av §§ 4, 5, 6 og 7, kan inntil 30 juni 1929 salg og skjenking av brennevin bare drives i byer, som hadde brennevinssamlag i 1916 og hvor bystyret gir bevilling til det.

Bevillingen kan enten gis til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 1, eller til de ved lovens ikrafttreden bestående samlag for salg av vin. For selskap gjelder bevillingen inntil 30 juni 1929, og for samlag inntil utløpet av

det tidsrum for hvilket samlagets vedtekter måtte bli meddelt 5 april. stadfestelse, dog ikke utover 30 juni 1929. Bevilling kan i samme kommune ikke gis samtidig både til selskap og til samlag.

Bystyret bestemmer om bevillingen skal gjelde bare salg eller bare skjenking eller både salg og skjenking. Bevilling til salg omfatter også rett til sending utenfor kjøpstaden.

Skjenkebevilling kan lyde på at skjenking av brennevin bare må skje til reisende eller til spisegjester.

Samtidig med bevillingen bestemmer bystyret antallet av salgs- og skjenkesteder. Valget av bestyrer for hvert salgs- og skjenkested og disse steders beliggenhet i kommunen skal godkjennes av formannskapet. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere forskrifter om utøvelse av skjenkerett ved bestyrer.

§ 3.

1. I de byer som den 1 januar i vedkommende kommunevalgår hadde en hjemmehørende folkemengde av minst fire tusen innbyggere, kan der holdes almindelig avstemning blandt kommunens stemmeberettigede innvånere, om bystyret skal gi sådan bevilling som nevnt i § 2, forsåvidt angår tiden efter 30 juni 1929. Avstemning kan første gang holdes efter kommunevalget i 1928, senere med seks års mellomrum.
2. Krav om avstemning må være innsendt til bystyret innen kl. 8 eftermiddag 1 februar eller — hvis denne dag faller på en helligdag — 2 februar i vedkommende kommunevalgår og være underskrevet av minst en tyendedel av de stemmeberettigede, som er opført i siste kommunevalgs manntall.
3. Avstemningen skal foregå en av de første 14 dager efter kommunevalget. Den skal være bekjentgjort minst 30 dager forut. Ved avstemningen benyttes samme manntall som ved kommunevalget, og valgstyret for dette forretter som stemmestyre.
4. Stemmegivningen skjer ved personlig fremmøte, hemmelig og ved sedler, på hvilke der skal stå «For bevilling» eller «Mot bevilling».

I hvert valglokale skal der under tilsyn av stemmestyrene ligge utlagt et tilstrekkelig antall av begge sorter stemmesedler.

5. Ethvert medlem av stemmestyret kan inngi klage til den tjenestemann Kongen bestemmer, innen kl. 12 middag den 8 dag efter avstemningsdagen.
6. Med de endringer, som følger av foranstående bestemmelser, gjelder for avstemninger i henhold til nærværende paragraf tilsvarende regler som ved kommunevalg. Kon-

5 april. 1166 gen eller den han bemyndiger kan gi utfyllende forskrifter.

7. Viser avstemningen, at der blandt de godkjente stemmer er et flertall for bevilling, skal bystyret gi bevilling. Er der et flertall mot, kan bystyret ikke gi bevilling.

8. Kommer der ikke før den datum som er nevnt i nr. 2, krav om avstemning, skal bystyret i de byer, som er omhandlet i nr. 1 og hvor bevilling er gitt, gi fornyet bevilling for de følgende seks år.

9. De bevillinger som bystyret gir efter denne paragraf gjelder første gang fra 1 juli 1929 til og med 31 desember 1934, senere for seks år regnet fra hver 1 januar. Bestemmelsene i § 2, 4 og 5 ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 4.

1. Hvis der ikke innen to måneder efterat denne lov er trådt i kraft, i noen av de byer som er omhandlet i § 2, av bystyret er gitt bevilling til salg av brennevin, kan Kongen gi sådan bevilling til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 1. Bevillingen utøves i den by Kongen bestemmer.

2. Hvis der som følge av de i § 3 nevnte avstemninger ikke i noen by blir gitt bevilling til salg av brennevin, kan Kongen for tiden efter 30 juni 1929 gi bevilling som nevnt i foregående ledd til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 1. Bevillingen gjelder for seks år og kan fornyes hver gang resultatet av senere avstemninger blir som nevnt i foregående punktum.

3. Hvis et selskap har fått rett til innførsel og omsetning efter § 1, kan Kongen også uten at den i denne paragrafs 1 og 2 ledd nevnte betingelse foreligger, gi selskapet salgsbevilling i den kommune hvor selskapets hovedkontor ligger.

4. Bevilling til salg efter denne paragraf omfatter også rett til sending utenfor kommunen.

§ 5. Råspiritus kan av tilvirker overdras til destillasjon; rå og rensset spiritus kan overføres til offentlig oplag overensstemmende med kap. 3 i lov av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.

§ 6. Om den såkalte «Borregårdsrett» gjelder loven av 13 juli 1917. For utøvelsen av denne rettighet skal der betales en årlig avgift, som fastsettes av departementet, efterat erklæring er innhentet fra formannskapet i Sarpsborg. Avgiften skal fastsettes innen 15 oktober for det følgende år og blir å betale i to terminer innen hvert års 15 januar og 15 juli, hver gang med det halve beløp. Hvis ikke avgiften er betalt i rette tid, tapes rettigheten, men vedkommende er like fullt pliktig til å betale den for den løpende termin skyldige avgift. Denne

blir i tilfelle av manglende betaling å inndrive ved utpantning. 5 april.
Avgiften tilfaller de fond som er nevnt i § 1 med de der fastsatte andeler.

§ 7. Kongen eller den Kongen bemyndiger kan på nærmere fastsatte vilkår gi restauratører på passasjerskib i fart mellom Norge og utlandet og på passasjerskib som går særskilte turistturer av flere dagers varighet, bevilling til å skjenke brennevin ombord i skibet til passasjerene.

Før tillatelsen blir gitt, skal departementet eske erklæring fra politiet og vedkommende kommunale myndigheter i den utstrekning som departementet i hvert tilfelle finner nødvendig.

Før bevillingen betales efter departementets skjønn en avgift, som tilfaller de fond som er nevnt i § 1 med de der nevnte andeler.

§ 8.

1. Salg eller skjenking av brennevin må ikke skje til noen som åpenbart er under 21 år.
2. Utsalgsstedenes virksomhet bør ordnes slik, at salg og skjenking av brennevin gjør minst mulig skade og minst mulig hindrer edruelighetens fremme.

I dette øiemed skal utsalgsstedene søke hindret at brennevin blir solgt til noen, som med skjellig grunn må antas å ville misbruke eller hjelpe andre til å misbruke brennevin, eller til noen i slik mengde at formodningen er for misbruk.

3. Statens og kommunens tjenestemenn er forpliktet til å gi den som har fått bevilling, de opplysninger som kreves for å gjennomføre bestemmelsene i nærværende paragraf.
4. Kongen eller den Kongen bemyndiger kan gi forskrifter for å gjennomføre foranstående bestemmelser.

§ 9. Salg og skjenking av brennevin må bare skje mot kontant, og der må ikke gis rabatt. Heller ikke må brennevin selges mot etterkrav.

Disse bestemmelser gjelder ikke salg imellem salgs- eller skjenkeberettigede innbyrdes og heller ikke salg i henhold til § 5 eller til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk.

§ 10. Salg av brennevin kan skje fra kl. 11 formiddag til kl. 5 eftermiddag. På dager før søn- og helligdager samt før 1 og 17 mai kan dog salget påbegynnes før kl. 11 formiddag, hvis bystyret gir tillatelse hertil.

Skjenking av brennevin kan skje fra kl. 3 eftermiddag til kl. 11 aften. Innenfor disse grenser fastsetter kommunestyret skjenketiden. Politimesteren kan når særlige grunner foreligger, tillate at skjenking finner sted inntil et senere klokkeslett.

Salg og skjenking må ikke skje efter kl. 1 eftermiddag

5 april. dagen før søn- og helligdager, samt dagen før 1 og 17 mai, likeså litt som på selve disse dager.

I den tid salg er forbudt, er det heller ikke tillatt til noen i salgskommunen eller tilgrensende kommuner å levere eller sende ut brennevin, som er solgt i lovlig tid.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke skjenking som skjer i medhold av § 7.

§ 11.

1. Brennevin må ikke sendes i posten, uten når sådan sending er tillatt i henhold til de bestemmelser som gjelder for salg og sending av brennevin til medisinsk, teknisk og videnskapelig bruk.
2. Når Kongen finner det påkrevet til edruelighetens fremme kan han:
 - a. påby at brennevin til hvis befordring brukes samferdselsmidler i almenhetens eller forretningsmessig tjeneste som jernbaner, motorvogner, dampskib eller kanaler, skal merkes med avsenderens og mottagerens navn og adresse;
 - b. når det foreligger forhold som nevnt i § 34, forby bruk av samferdselsmiddel som nevnt til befordring av brennevin.

§ 12.

1. Ved denne lov gjøres ingen forandring i lov om brennevin til medisinsk bruk av 20 november 1923.
2. Skjenking av brennevin som inneholder over 60 volumprosent alkohol er forbudt.

Salg og sending av brennevin over 60 volumprosent alkohol kan bare skje til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk overensstemmende med lov eller forskrifter, utferdiget av Kongen eller den Kongen bemyndiger.

Dog kan Kongen bestemme, at enkelte særlige sorter brennevin som måtte ha en alkoholstyrke av over 60 volumprosent, skal være undtatt fra bestemmelsene i de to foregående ledd.

Kapitel 2.

Om innførsel og omsetning av vin, fruktvin, mjød og øl.

§ 13. Kongen kan bestemme at vin, fruktvin og mjød samt øl av nærmere fastsatt alkoholstyrke ikke må innføres fra utlandet av andre enn staten eller av selskap som Kongen gir rett til det, på de vilkår han setter.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt staten, kan denne også efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis overta omsetningen.

I så fall skal nettoutbyttet tilfalle de fond som er nevnt 5 april. i § 1 med de der fastsatte andeler.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt et selskap, kan dette også efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis gis rett til omsetning. Utbyttet av virksomheten til selskapets medlemmer må ikke overstige 6 pct. av den innskutte kapital. Resten av nettoutbyttet tilfaller de foran nevnte fond med de nevnte andeler. For øvrig gir departementet nærmere forskrifter om selskapets virksomhet. Blir selskapet opprettet som aktieselskap, gjelder § 1, næstsiste ledd.

§ 14. Frasett salg efter §§ 15, 18 og 19 kan salg av vin, fruktvin, mjød og øl bare drives av den som får bevilling til det.

Bevilling til salg kan gjelde alle eller flere eller en enkelt av de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel.

Bevillingen kan gjelde bare øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, eller bare øl som ikke inneholder over den volumprosent alkohol Kongen bestemmer.

Inntil Kongen anderledes bestemmer, må der i en kommune ikke gis bevilling til salg av fruktvin eller mjød, medmindre der i samme kommune også gis bevilling til salg av vin.

Bevilling kan for inntil 6 år ad gangen gis enten til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 13. Bevilling kan også gis til samlag som består ved lovens ikrafttreden, jfr. § 73 nr. 2. Bevillingen omfatter også rett til sending utenfor kommunen.

Bestemmelsen i § 2 siste ledd har tilsvarende anvendelse. § 15.

1. Blir der for noen av de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel, ikke gitt noen bevilling i medhold av § 14 kan Kongen gi sådan bevilling til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 13. Bevillingen gjelder for nærmere fastsatt tid og utøves i den by Kongen bestemmer.
2. Hvis et selskap har fått rett til innførsel og omsetning efter § 13 kan Kongen også uten at den i denne paragrafs 1ste ledd nevnte betingelse foreligger, gi selskapet salgsbevilling i den kommune hvor selskapets hovedkontor ligger.
3. Bevilling til salg efter denne paragraf omfatter også rett til sending utenfor kommunen.

§ 16. Bevilling til salg av øl med sådan alkoholstyrke som Kongen bestemmer, kan også gis til myndig mann eller kvinne, som kan antas ikke å ville misbruke salgsretten.

Bevillingen må ikke utøves samtidig på flere steder innen kommunen. Det skal bestemmes i bevillingen:

- 5 april. a. enten at den skal ophøre 31 desember i løpet av et tidsrum av høist 3 år fra rettens begynnelsesdag;
 b. eller at den bare kan utøves en bestemt del av året, f. eks. turisttiden, eller i badesesongen;
 c. eller at den bare kan utøves ved en enkelt bestemt leilighet.
 Til bevillingen kan knyttes som vilkår at den bare må utøves i visse lokaler eller i visse strøk av kommunen.

§ 17. Salgsbevilling gis på landet av herredsstyret, i by av bystyret eller — efter dettes bemyndigelse — av formannskapet. Før bevilling er gitt, skal der være esket erklæring fra politiet.

§ 18. Kongen kan bestemme, at ølbryggerier ikke her i landet kan selge øl med sådan alkoholstyrke som Kongen bestemmer, til andre enn staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 13 eller til samlag.

I øvrig kan ølbryggeri selge øl til annet bryggeri, til dem som har rett til å selge eller skjenke øl og til forbrukere umiddelbart fra bryggeriet. Øl kan på sedvanlig måte bringes om fra bryggeri til kjøperens bopel eller til salgs- eller skjenkested, dog ikke på søn- og helligdager og, for landets vedkommende, heller ikke efter kl. 5 eftermiddag før disse dager. Salg av øl under ombringelsen er forbudt.

Herredsstyret kan med to tredjedels flertall forby salg under et visst kvantum av øl som inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, umiddelbart fra bryggeri. Det kan også — likeledes med to tredjedels flertall — forby all ombringelse av øl i herredet.

Om bryggerienes salg til utførsel gjelder bestemmelsene i handelslovgivningen.

§ 19. Tilvirkere av fruktvin og mjød kan ikke her i landet selge sine varer til andre enn staten eller selskap, som har rett til omsetning efter § 13, eller samlag. Om salg til utførsel gjelder bestemmelsene i handelslovgivningen.

§ 20. Den som vil skjenke vin, fruktvin, mjød eller øl, må ha bevilling.

Dog kan enhver som gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjibus o. lign.) eller bevertning med mat og drikke, uten bevilling skjenke øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

§ 21. Skjenkebevilling kan gjelde alle eller flere eller en enkelt av de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel.

Bevillingen kan gjelde bare øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, eller bare øl som ikke inneholder over den volumprosent alkohol Kongen bestemmer.

Inntil Kongen anderledes bestemmer, må der i en kommune ikke gis bevilling til skjenking av fruktvin eller mjød,

medmindre der i samme kommune også gis bevilling til skjenking av vin. 5 april.

Bevillingen kan enten være almindelig eller lyde på innskrenket rett således at skjenking bare må skje til reisende, til spisegjester eller til medlemmer av sluttet selskap i dettes lokale.

§ 22. Til skjenkebevilling kan knyttes som vilkår:

- a. at en almindelig eller innskrenket skjenkerett bare må utøves i visse lokaler eller i visse strøk av kommunen;
- b. at en almindelig skjenkerett på landet ikke må utøves under kirketjeneste, offentlig valg, ting eller løsøreauksjon innen 1 km. fra forretningsstedet i tidsrummet fra to timer før forretningen er begynt til to timer efter den er ferdig;
- c. at varieté eller lignende prestasjoner ikke må finne sted i bevertningslokale eller visse deler av eller tilliggelser til det.

§ 23.

1. Skjenkebevilling kan for inntil 6 år ad gangen gis til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 13. Bevilling kan også gis til samlag som består ved lovens ikrafttreden, jfr. § 73 nr. 2. Bestemmelsen i § 2 siste ledd får tilsvarende anvendelse. Kommunestyret kan bestemme, at almindelig skjenkerett — frasett skjenking av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol — ikke samtidig må gis til noen annen innen kommunen.

2. Har kommunestyret ikke truffet bestemmelse som nevnt i forrige ledd, kan skjenkebevilling også gis til myndig mann eller kvinne som kan antas ikke å ville misbruke skjenkeretten. Bestemmelsene i § 16, annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 24. Skjenkebevilling gis på landet av herredsstyret.

I byene er det bystyret eller formannskapet efter bystyrets bemyndigelse som gir bevilling. Er det overlatt til formannskapet, bestemmer bystyret årlig det tall, som det finner at de almindelige skjenkeretter — frasett skjenking av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol — blir innskrenket til i det følgende år. Slik bestemmelse er dog ikke til hinder for, at der blir gitt bevilling utenfor tallet, når bystyret eller efter dettes bemyndigelse, formannskapet, finner at der er særlige grunner for det.

Før bevilling blir gitt, skal der være esket erklæring fra politiet.

§ 25.

1. Departementet kan på nærmere fastsatte vilkår gi restauratører på passasjerskib bevilling til ombord i skibet å

- 5 april. skjenke til passasjerene og, med førerens samtykke, til mannskapet og andre som stadig følger med skibet. § 7, annet ledd, har tilsvarende anvendelse.
2. Departementet kan gi Hovedstyret for Statsbanene bevilling til — i forbindelse med bevertning med mat og drikke — å skjenke til de reisende i særskilte spisevogner på lengre ruter. Om skjenkingen gir Hovedstyret nærmere forskrifter som godkjennes av departementet.
 3. Bevilling etter nr. 1 og 2 kan ha det innhold som er nevnt i § 21, første og annet ledd.
 4. For bevilling etter nr. 1 og 2 beales etter departementets skjønn en årlig avgift. Den tilfaller de fond som er omhandlet i § 13 med de der nevnte andeler.

§ 26. Kongen kan for samlag kreve foretatt de forandringer i vedtektene som finnes nødvendige for å opfylle forskriftene i § 8, jfr. § 9.

Formannen i samlagets styre opnevnes av fylkesmannen. Av de andre medlemmer velges halvparten av kommunestyret og halvparten av samlaget. Formannen og de kommunevalgte medlemmer behøver ikke å være aktieeiere i samlaget. Deres valg gjelder for to år om gangen.

Samlagets regnskaper føres efter skjemaer som utferdiges av departementet, og revideres hvert år av to revisorer, hvorav en velges av kommunestyret og en av fylkesmannen. Revisorenes godtgjørelse bestemmes av fylkesmannen efter innhentet erklæring fra samlaget og utres av dette. De nærmere bestemmelser om tiden for regnskapenes avleggelse og deres revisjon m. v. fastsettes av departementet, som også deciderer regnskapene.

Angående utbyttet av samlagets virksomhet gjelder bestemmelsene i § 13, siste ledd.

Samlag kan ha medlemmer som efter sin borgerlige stilling ikke kan få salgs- eller skjenkebevilling i eget navn.

§ 27. Kommunestyret kan fastsette innskrenkninger i tiden for salg av de drikkevarer som omhandles i dette kapitel. Innskrenkningen må i kommuner, som har salg eller skjenking av brennevin, ikke gå videre enn til det som gjelder for brennevin. I den tid salg er forbudt, må varen heller ikke til noen i salgskommunen eller tilgrensende kommuner leveres eller sendes ut fra salgssted eller lager, selv om salget er foregått i lovlig tid.

Tidsinnskrenkning som nevnt i forrige ledds første punktum, kan kommunestyret også sette for utøvelsen av almindelig skjenkerett.

Herredsstyret kan bemyndige politimesteren eller lensmannen til for enkelt leilighet å tillate skjenking og til, likeledes for enkelt leilighet, å gjøre særlige undtagelser fra tids-

innskrenkninger som er satt i henhold til denne paragrafs 5 april. annet ledd.

Bystyret kan gi politimesteren almindelig bemyndigelse til for enkelt leilighet å tillate at en skjenkerett blir utøvet på et annet sted eller et annet lokale enn fastsatt efter § 22 a og til, likeledes for enkelt leilighet, å gjøre særlige undtagelser fra tidsinnskrenkninger som er satt i henhold til denne paragrafs annet ledd.

§ 28. På landet ved eller i nærheten av militære øvelsesplasser, innen en avstand av 1 km. fra disse, må salg eller skjenking av de drikkevarer som omhandles i dette kapitel, ikke finne sted mens øvelsene foregår, uten de militære myndigheter samtykker i det og efter regler som disse myndigheter gir med bifall av departementet.

§ 29.

1. For rettigheter til salg efter § 16 skal der betales en avgift som fastsettes av kommunestyret såvidt mulig før 1 november forut for det kalenderår avgiften gjelder.
2. Avgiften skal være ens for alle rettigheter i kommunen. Den skal ikke være under kr. 100,00 og ikke over kr. 200,00 for et helt år. For rettigheter utelukkende til salg av øl, som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, skal der ikke betales nogen avgift.
3. Avgiften må være betalt, før rettigheten kan utøves.
4. Kommunestyret eller efter dettes bemyndigelse formannskapet kan helt eller delvis eftergi avgiften, når det måtte falle særdeles trykkende å betale den.
5. Avgiften tilfaller de fond som er nevnt i § 13 med de der nevnte andeler.

§ 30.

1. For rettigheter til skjenking efter § 23, annet ledd, har § 29 nr. 1 og 3—5 tilsvarende anvendelse.
2. Avgiften skal ikke være under kr. 300,00 på landet og kr. 600,00 i by og ikke over kr. 1500,00 på landet og kr. 3000,00 i by for et helt år. Disse grenser kan nedsettes eller forhøies av kommunestyret med samtykke av Kongen eller den han bemyndiger. Avgiften fastsettes skjønnsmessig av kommunestyret under hensyn til den inntekt rettigheten kan antas å gi innehaveren.

Kapitel 3.

Almindelige bestemmelser.

§ 31. I denne lov forstås:

ved fruktvín en drikk, som er tilvirket av frukt, bær- eller plantesaft gjennom alkoholgjæring — uten tilsetning av

5 april. tilvirket alkohol — og som ikke inneholder over 21 volumprosent alkohol;

ved vin en drikk, som er tilvirket av druesaft gjennom alkoholgjæring, og som ikke inneholder over 21 volumprosent alkohol;

ved brennevin tilvirket alkohol ublandet eller i blanding. Som brennevin regnes dog ikke væsker, som ved denaturering eller av andre grunner er uhensiktsmessig som berusningsmiddel og heller ikke væsker, hvortil der bare er tilsatt den mengde alkohol som er nødvendig for oppløsning eller holdbarhet. Vin, fruktvin og mjød av større alkoholstyrke enn 21 volumprosent regnes som brennevin. Kongen eller den Kongen bemyndiger, avgjør, om en væske efter foranstående skal anses som brennevin.

§ 32. Kongen eller den Kongen bemyndiger gir forskrifter:

- a. om innførsel av prøver på de drikkevarer som omhandles i denne lov;
- b. om forbrukeres adgang til gjennom dem som har rett til innførsel å få innkjøpt vin av bestemte merker;
- c. om utførsel og gjennomførsel fra og til utlandet av brennevin og vin;
- d. om sending, salg og kjøp av vin til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk;
- e. om mellemmenns optagelse av bestilling på brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med en alkoholstyrke av over 4,75 volumprosent, og om deres adgang til å henvende sig til forbrukerne om kjøp av sådan drikk. I forskriftene kan det bestemmes, at optagelse av bestilling bare kan skje hos salgs- eller skjenkeberettigede.

§ 33.

1. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl efter denne lov erlegger hvert år en avgift til almenntilfælde formål av sådan art som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.
2. Avgiften erlegges av nettoformuen, således som denne foreligger ved utgangen av siste inntektsår (regnskapsår) og av nettoinntekten for samme år. Ved ansettelsen av formue og inntekt følges reglene i skattelovene av 18 august 1911 med tilleggslover. Avgiften beregnes efter de proSENTSATSER som av vedkommende regjeringsdepartement i medhold av skattelov for landet § 74, skattelov for byene § 67, hvert år fastsettes for rederiselskaper. Ansettelsen av formue og inntekt og beregningen av avgift foretas av de ordinære ligningsmyndigheter i det distrikt, hvor selskapet eller samlaget har kontor (hovedkontor)

eller hvor bestyrelsen foregår, i forbindelse med årets 5 april.
ligning.

Opgave over den ansatte formue og inntekt samt den beregnede avgift sendes vedkommende regjeringsdepartement snarest mulig efter avslutningen av ligningsforretningen i det pågjeldende distrikt.

3. For årene 1927—1928, 1928—1929 og 1929—1930 erlegges avgiften med følgende prosenter av det beløp som fremkommer efter punkt 2:

For 1927—1928 25 pct.

» 1928—1929 50 »

» 1929—1930 75 »

Ved ansettelsen av avgiften for disse år kommer skattelovenes bestemmelser om gjennomsnittsberegning ikke til anvendelse.

4. Avgiften fordeles av Kongen eller den Kongen bemyndiger, mellom fylkeskommunene og kjøpstædene i forhold til folkemengden.
5. Kongen eller den Kongen bemyndiger gir nærmere forskrifter om gjennomførelsen av foranstående bestemmelser.

§ 34. Når Kongen finner det påkrevet på grunn av særlige forhold som krig, indre uroligheter, store arbeidsstansninger, forholdene ved større industrielle bedrifter eller anleggsarbeider, stor tilstrømning av folk til visse tider av året, faretruende utbredelse av smittsomme sykdommer, dyrtid, store ildsvåder eller annen stor ulykke, kan han midlertidig innskrenke eller forby salg eller skjenking eller både salg og skjenking av alle eller enkelte av de drikkevarer, som er nevnt i denne lov.

Likeså kan Kongen, når der foreligger forhold som foran nevnt, helt eller delvis midlertidig forby innførsel til riket eller forsendelse innen riket eller både innførsel og forsendelse av alle eller enkelte av de i loven nevnte drikkevarer.

Innskrenkning eller forbud som foran nevnt kan gjelde en enkelt kommune eller deler av den, større landsdeler eller det hele rike og kan også gjelde salg eller forsendelse fra salgssted utenfor en kommune til noen i kommunen.

Kongen eller den Kongen bemyndiger, kan gi de forskrifter, som trenges for å gjennomføre bestemmelsene i de foregående ledd.

§ 35. Som skjenking regnes det, når den som selger noen av de drikkevarer som omhandles i denne lov, tillater at noe av det solgte blir fortært på stedet. Det samme gjelder, når han vet om, at det fortæres i deler av hans hus, som han har rådighet over, eller på andre steder i hans besiddelse eller på husets nærmeste tilliggelser.

5 april. Bestyrer av salgssted eller skjenkested for selskap eller samlag har i forhold til det offentlige samme ansvar som den, som i eget navn har fått rett til salg eller skjenking.

§ 36. Kommunale salgs- og skjenkebevillinger utstedes på landet av ordføreren og i byene av ordføreren eller av den tjenestemann som formannskapet bestemmer. Departementet fastsetter formular for bevillingene.

§ 37. Der skal sendes melding til stedets politi om enhver rett til salg eller skjenking med opplysning om de vilkår som er knyttet til den.

§ 38. Beslutninger, som fattes av herredsstyre eller bystyre i henhold til denne lovs § 18, tredje ledd, § 23, første ledds fjerde punktum og § 27, første og annet ledd blir å bekjentgjøre innen utgangen av oktober på den måte, som herreds- eller bystyret bestemmer. De trer i kraft fra neste års begynnelse.

Samme regel gjelder når slike beslutninger omgjøres.

§ 39. Når en salgs- eller skjenkevirksomhet er ophørt ifølge lov av 7 juni 1917, uten at utøveren er blitt tilkjent erstatning, kan Kongen i tilfelle hvor billighet taler for det, tilstå ham eller hans enke et vederlag av statskassen med en sum en gang for alle eller med et årlig beløp.

Kapitel 4.

Straffe- og påtalebestemmelser.

§ 40. Ved rusdrikk forstås i dette kapitel brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl som inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

§ 41. De i dette kapitel omhandlede overtredelser er forseelser uansett straffens størrelse.

§ 42. De i dette kapitel omhandlede forseelser er straffbare også om de er begått av uaktsomhet.

§ 43. Forsøk på de i dette kapitel omhandlede forseelser er straffbare og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff.

§ 44. Medvirkning til noen i dette kapitel omhandlet forseelse er straffbar og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff.

Som medvirker anses også utlending, som i utlandet utrustet eller deltar i utrustning av fartøi med kjennskap til, at det skal ulovlig innføre rusdrikk her til landet, såfremt innførsel finner sted.

§ 45. Med straff efter denne lov kan som tilleggsstraff forbindes tap for kortere eller lengere tid av:

- a) retten til å være fører av fartøi og annet befordringsmiddel eller til å være styrmann eller maskinist, og 5 april.
b) rett til salg eller skjenking av rusdrikk.

Sistnevnte rett tapes ved idømmelse av fengselstraff for en av de forbrytelser, som omhandles i den almindelige, borgerlige straffelovs kapitel 15, 17, 18, 24, 25, 26, 27 og 31.

§ 46. Sending omfatter i denne lov overføring og ombringelse.

§ 47. Den som ved innførsel, utførsel, sending, utlevering, overdragelse mot vederlag (heri innbefattet skjenking), forskrivning eller rekvisisjon av rusdrikk, eller av øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, overtrer noen av denne lovs bestemmelser, eller som overtrer noen med hjemmel av loven utferdiget bevilling eller forskrift, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge straffer.

Den som drar ut til eller søker forbindelse med fartøi, som er innenfor eller utenfor tollgrensen med brennevin, som antas bestemt til å overdras mot vederlag, eller fartøi, som brukes til hjelp ved formidling av salg eller overføring av brennevin fra annet fartøi, straffes som foran nevnt, medmindre hans forhold gir særskilt grunn til å anta, at ulovlig innførsel av brennevin ikke er tilsiktet dermed.

Gjelder overtredelsen brennevin, er straffen bøter inntil kr. 50 000,00 eller fengsel inntil 6 måneder eller begge disse straffer.

§ 48. Som i § 47 nevnt straffes:

- a) Fører av fartøi på 250 registertonn netto eller derunder, som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, medmindre det godtgjøres at fartøiet gikk i lovlig fart og av tvingende grunner var kommet innenfor territorialgrensen.
b) Fører av fartøi på over 250 registertonn netto som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, når det antas at brennevinet av føreren eller noen annen aktes ulovlig innført eller utlosset.

§ 49.

- a) Fører av fartøi eller annet befordringsmiddel, i hvilket finnes rusdrikk, som formodes å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning og hvis besidder ikke kjennes, straffes med bøter, medmindre føreren antas å ha vist tilbørlig aktsomhet.
b) Den som forvarer rusdrikk, som formodes å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller om-

5 april. — Den setning og ikke kan eller vil opgi, hvem der er eier eller står i eierens sted, straffes med bøter.

§ 50. Eier eller besidder av rusdrikk, som finnes ombord i fartøi således anbragt, at den antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning, straffes med bøter.

§ 51. Den, som fra fartøi innenfor den ytterste tollgrense uten tollvesenets samtykke utlosser rusdrikk, straffes som i § 47 nevnt.

§ 52.

a) Som i § 47 nevnt straffes den, som på vegne av selskap eller sammenslutning, der tilvirker eller omsetter rusdrikk, utdeler eller fordeler sådan drikk som andel, utbytte eller gave.

Dette gjelder også, om utdelingen eller fordelingen skjer ved eller i anledning av selskapets eller sammenslutningens ophør eller oppløsning.

b) Med samme straff anses mottageren av sådan rusdrikk som nevnt i litr. a.

§ 53. Den, som ved eller i forbindelse med basarer eller lignende tilstelninger eller ved andre sådanne anledninger lar bortauksjoner eller bortlodde rusdrikk, som han ikke har rett til å selge, straffes med bøter.

§ 54. Som i § 47 straffes den, som i forbindelse med kjøp eller salg — fra vareboder eller almindelige salgssteder eller under de almindelige fiskerier — skjenker eller på annen måte overdrar rusdrikk, selv om det skjer uten godtgjørelse.

§ 55. Den, som skjenker eller utdeler rusdrikk ved kirke, forsamlingshus, ting (rettssted), valg, auksjon eller annen offentlig forsamling, straffes som i § 47 nevnt, selv om det skjer uten godtgjørelse.

§ 56. Den, som mot betaling beverter med mat eller drikke eller holder keglebane eller biljard eller som befatter sig med annet sådant erhverv, straffes som i § 47 nevnt, såfremt han uten å ha lovlig adgang dertil skjenker noen gjest rusdrikk, selv om det skjer uten godtgjørelse.

§ 57. Den, som har rett til å skjenke rusdrikk, eller øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, straffes med bøter, såfremt han ikke hindrer, at der i hans bevertningssted eller dets tilliggelser

a) voldes støi eller annen ulempe for husets øvrige beboere eller omboende, eller

b) foregår spill med kort, terninger eller lignende, forsåvidt politiet har forbudt dette.

§ 58. Den, som lar løse og ledige personer samles i sitt hus og der fortære medbragt eller tilveiebragt rusdrikk, straffes med bøter.

§ 59. Den, som på bevertningssted med tilliggelser, herunder innbefattet dampskibs- og jernbanerestorasjoner og restaurasjonsvogner, hvor der bevertes med mat eller drikke, fortærer eller overlater andre til fortæring sådan rusdrikk, som bevertningens innehaver overhodet eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, straffes med bøter. 5 april.

Med samme straff anses verten og hans folk, når de lar sådan fortæring foregå.

§ 60. Fortæres rusdrikk i forening eller sammenslutning, hvor sådan rusdrikk ikke lovlig kan selges eller skjenkes, og har foreningen eller noen av dens medlemmer eller noen, som er i dens tjeneste medvirket til, at rusdrikken blev tilveiebragt eller opbevart for medlemmene, straffes foreningens styremedlemmer og den, som har stilt husrum til rådighet for foreningen, samt den, som har forestått tilveiebringelsen eller opbevaringen som i § 47 nevnt.

§ 61. Har den, som straffes for noen i denne lov omhandlet overtredelse, tidligere vært straffet efter denne lov eller efter lov nr. 8 av 17 mai 1904 med tilleggslover eller efter lov nr. 4 av 1 august 1924 med tilleggslover eller efter tolllovens bestemmelser om smugling av rusdrikk, er straffen, under de i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 61 anførte betingelser for skjerpet straff i gjentakelsestilfelle, bøter inntil kr. 50 000,00 og fengsel inntil 2 år eller begge straffer.

§ 62. Hvis den, som dømmes efter denne lov til fengselsstraff, antas helt eller delvis å skaffe sig midlene til sin livsførsel ved sådanne overtredelser, kan retten efter påstand av påtalemyndigheten bemyndige denne til å hensette domfelte i tvangsarbeidshus. I dette kan domfelte beholdes inntil 18 måneder, men inntil 3 år, såfremt han tidligere har vært i tvangsarbeidshus for tilsvarende overtredelse eller efter loven av 31 mai 1900 (jfr. lov av 9 mars 1918) om løsgjengeri, betleri og drukkenskap.

Personer under 18 år kan ikke anbringes i tvangsarbeidshus.

Blir domfelte hensatt i tvangsarbeidshus, kan fullbyrdelsen av den idømte straff efter påtalemyndighetens bestemmelse helt eller delvis falle bort. Gjelder dommen tillike en annen straffbar handling, kommer denne bestemmelse til anvendelse på den del av den idømte felles fengselsstraff, som ifølge domsgrunnene faller på overtredelsen efter denne lov.

Når omstendighetene taler for å stille domfelte på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus inntil 1 år, efter at dommen er blitt fullbyrdet.

Adgangen til å sette en domfelt i tvangsarbeidshus faller

5 april. bort ved foreldelse efter 3 års forløp. Bestemmelsene i straffelovens § 72, siste ledd, og § 73 får tilsvarende anvendelse. § 63.

a) Ulovlig innført rusdrikk med tilhørende emballasje skal inndras, uansett hos hvem den finnes eller av hvem den eies. Er den ikke lengere påvislig, kan dens verdi helt eller delvis inndras hos den, der er skyldig i og den der har medvirket til den ulovlige innførsel.

Det samme gjelder rusdrikk, der er eller har vært gjenstand for salg eller skjenking av noen, der er uberegtiget til å selge eller skjenke sådan rusdrikk.

Foranstående bestemmelser gjelder også øl, som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

b) Fartøi og annet befordringsmiddel, som benyttes eller er benyttet ved ulovlig innførsel eller sending (transport) av brennevin, kan inndras, når det antas, at hovedhensikten har vært dets benyttelse til sådan innførsel eller sending, og at dets eier forstod eller burde ha forstått dette.

Er der ikke anledning til inndragning eller vilde denne ramme uforholdsmessig hårdt, kan fartøiets og befordringsmidlets verdi, helt eller delvis, inndras hos lovovertrederen. Det kan i dette tilfelle tilbakeholdes, inntil inndragningsbeløpet er betalt eller der for dette er stillet betryggende sikkerhet.

c) Bestemmelsen i litr. b har tilsvarende anvendelse på andre ting, heri innbefattet våben og utstyr av enhver art, som antas brukt som eller bestemt til hjelpemiddel ved ulovlig innførsel eller sending av brennevin.

d) Tinglig heftelse i fartøi og i annet befordringsmiddel, som inndras med hjemmel av bestemmelsen i litr. b, kan inndras.

Er heftelsen stiftet, før der blev innledet forfølgning til straffeløse eller sak til inndragning av fartøiet eller befordringsmidlet, kan den inndras, når det antas, at hovedhensikten har vært fartøiets eller befordringsmidlets benyttelse til ulovlig innførsel eller sending av brennevin og at rettighetshaveren forstod eller burde ha forstått dette. Er heftelsen stiftet etter nevnte tid, kan den inndras, medmindre det antas, at rettighetshaveren ikke forstod eller burde ha forstått det.

Når et befordringsmiddel er solgt på avbetaling med forbehold av eiendomsrett, blir kjøperen å betrakte som eier og selgeren som rettighetshaver.

e) Inndragning med hjemmel av foranstående bestemmelse er ikke straff og kan foretas, selv om straffansvar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

§ 64. Rusdrikk, og øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, som antas å ha vært gjenstand for overtredelse av denne lov og hvis eier og besidder ikke kjennes, tilfaller statskassen, såfremt eier eller besidder ikke har meldt sig innen 14 dager, efter at varen kom i det offentliges besiddelse.

§ 65. Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240 har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse, når det gjelder overtredelse av denne lov.

§ 66. Det i § 45 litr. a nevnte rettighetstap kan gjøres til gjenstand for forelegg, forsåvidt angår fører av annet befordringsmiddel enn fartøi. Sådant forelegg kan finne sted, selv om hovedstraff ikke forelegges.

§ 67. Vil påtalemyndigheten i sak efter denne lov påstå fengselsstraff over 3 måneder eller innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer beskikkes i det tilfelle, da straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

§ 68. a. Krav på inndragning av rusdrikk med hjemmel av § 63 litr. a gjøres gjeldende like overfor lovovertrederen uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovovertrederen gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

b. Krav på inndragning av fartøi, annet befordringsmiddel og andre ting med hjemmel av § 63 litr. b og c gjøres gjeldende mot eieren og krav på inndragning av tinglig heftelse med hjemmel av § 63 litr. d mot rettighetshaveren.

Kan forkynnelse av forelegg, stevning, tiltalebeslutning, dom, ankeerklæring m. v. ikke foregå på noen i straffeprosesslovens §§ 146—153 nevnt måte (heri innbefattet at utenlandsk myndighet undlater å besørge lovlig forkynnelse for dersteds værende eier eller rettighetshaver), kan forkynnelsen foregå på den i straffeprosesslovens § 154 omhandlede måte.

Når forkynnelse har funnet sted, kan inndragningssaken under enhver omstendighet fremmes mot den uteblevne eier og rettighetshaver, såfremt han ikke har godtgjort lovlig forfall. Som sådant anses det, at han uten egen skyld så sent er kommet til kunnskap om den efter straffeprosesslovens § 154 skjedde forkynnelse, at han ikke har kunnet nå rettsstedet til tektetid. I så tilfelle blir saken å omberamme, såfremt vedkommende samtidig opgir sitt opholdssted, således at ny stevning kan forkynnes for ham på dette.

c. Fristen for utenlandsk eiers og rettighetshavers begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett eller erklæring av anke er fire uker regnet fra dommens forkynnelse.

d. Ovenstående forskrifter finner tilsvarende anvendelse

5 april. på tilkjennegivende i henhold til straffeprosesslovens §§ 382 og 383 i. f., jfr. § 402.

§ 69. Til fornyet behandling ved lagmannsrett efter tiltaltes begjæring kreves samtykke av Høiesteretts kjæremålsutvalg i alle saker, efter denne lov.

§ 70. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer, hvorledes der skal forholdes med gjenstander og verdier, som inndras og med rusdrikk og øl som omhandles i § 64.

Efter forslag av politimester eller tollinspektør kan departementet tilstå politi og tolltjenestemenn og andre, som har tatt virksom del i saken og har vist særlig iver og dyktighet en belønning, som utres av det for anledningen vunne utbytte av inndratt vare eller av vare, som omhandles i § 64.

§ 71. Tollvesenets tjenestemenn skal straks melde til politiet tilfelle av ulovlig innførsel og dermed sammenhengende sending av rusdrikk samt overtredelser av §§ 48, 49 litr. a, 50 og 51.

Er noen i dette kapitel omhandlet lovovertrædelse tillike straffbar efter tollovgivningen, behandles den alene som overtrædelse av nærværende lov. Påtalemyndigheten skal i dette tilfelle underrette Finans- og Tolldepartementet om forfølgningen og dens utfall.

Har nogen overtrådt ikke alene nærværende lov, men også begått nogen overtrædelse, som alene er straffbar efter tollovgivningen, behandles denne overtrædelse i forbindelse med førstnevnte (straffeprosesslovens § 133), såfremt ovennevnte departement ikke ønsker å behandle den efter tollovgivningen.

Finner påtalemyndigheten i noget tilfelle, som er nevnt i annet eller tredje ledd, ikke å kunne eller burde innlede eller fortsette forfølgning, skal den straks herom underrette departementet, som da kan bringe tollovgivningen i anvendelse, forsåvidt dertil måtte være anledning. I sådant tilfelle skal siktede ikke gis den i straffeprosesslovens § 86, annet ledd, nevnte meddelelse om forfølgningens innstillen, forinnsen departementet har fattet sin beslutning.

Kongen gir nærmere forskrifter om det i denne paragraf omhandlede forhold mellem påtalemyndigheten og tollmyndighetene.

Kapitel 5.

I kraftttredelse m. v.

§ 72. For Svalbard kan innførsel, omsetning og utdeling av rusdrikk (jfr. § 40) skje efter forskrifter som utferdiges av Kongen.

§ 73.

1. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov av 1 august 1924 om innførsel

og omsetning av brennevin, vin fruktvin, mjød og øl, med 5 april.
tilleggslover av 17 juli 1925 (nr. 15) og 25 juni 1926 (nr. 5). Midlertidige lover (nr. 16) av 17 juli 1925 og (nr. 6) av 25 juni 1926 om forandringer i rusdrikkløven av 1 august 1924 skal fremdeles gjelde med den forandring at paragrafhenvisningene i de nevnte tilleggslover skal gjelde de tilsvarende paragrafer i nærværende lov.

2. Bevilling til salg eller skjenking av brennevin, vin, øl m. v. kan ikke gis til nye samlag efter denne lovs ikrafttreden. Samlag som består ved lovens ikrafttreden, kan efter bestemmelse av Kongen få sine vedtekter fornyet inntil 30 juni 1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 5 april 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at foranstående lov av 5 april 1927 settes i kraft straks, 5 april.
jfr. lovens § 73, 1. ledd.

Kongelig resolusjon, hvorved med hjemmel av §§ 1 og 5 april. 13 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin fruktvin, mjød og øl bestemmes, at § 1 i den A/S Vinmonopolet ved kongelig resolusjon av 31 mars 1922, jfr. kongelig resolusjon av 22 juni 1922 og kongelig resolusjon av 13 april 1923 meddelte konsesjon fra og med 5 april 1927 inntil videre forandres således:

Med hjemmel av §§ 1 og 13 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin fruktvin, mjød og øl meddeles A/S Vinmonopolet:

- a. Enerett til innførsel og handel med brennevin; — eneretten til detaljhandel med brennevin som nydelsesmiddel, dog med samme begrensninger og på samme vilkår som nedenfor i litra b. fastsatt for vin m. v. — eneretten til detaljhandel med brennevin til medisinsk, teknisk og vitenskapelig bruk i den utstrekning sådan detaljhandel ikke er underlagt apotek eller medisindispenserende læger.
- b. Enerett til innførsel av vin, fruktvin, mjød og øl samt til handel med disse varer og med innenlandsk tilvirket øl over 4,75 prosent alkoholstyrke — dog med forbehold av samlagenes rett til handel i de kommuner hvor samlag består — og for detaljutsalgs vedkommende i den utstrekning hvortil selskapet på de vilkår som efter gjel-

5 april. dende lov kan opstilles ved bevilling til samlag, får bevilling av kommunestyrene. Kongen kan pålegge selskapet å overta detaljsalget i en kommune, forsåvidt kommunestyret ønsker det. Blir intet annet detaljutsalg opprettet i landet, har selskapet rett til detaljutsalg på det sted, som Kongen bestemmer.

Enn videre skal selskapet ha enerett til innførsel og rett til forhandling av skattefritt, denaturert brennevin efter vedkommende regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

Tilføielse.

Det i Lovtid. 1ste avd. nr. 11 for iår s. 157 inntatte tillegg til politivedtektene for Berg herred gjelder Berg herred i Østfold fylke.

Utgiver: Byråchef Young.